

ת"פ 3825/12/15 - מדינת ישראל נגד עובדיה לוי (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

19 באפריל 2016

ת"פ 3825-12-15 מדינת ישראל נ' לוי (עציר)

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י באי-כוחה עו"ד רומן זילברמן ועו"ד מורן אלקבץ-עומסי

נגד

עובדיה לוי (עציר) - בעצמו

הנאשם

ע"י בא-כוחו עו"ד טל ארד

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בנסיבות האמורות לעיל, מקום בו הנאשם למן תחילת כניסתו לאולם מתלונן על כך שאינו חש בטוב, כואב לו הראש, וכן סובל ממצוקה נפשית, לא מצאתי להותירו באולם, וזאת ללא קשר לשאלת שמיעתם של עדי התביעה, שתתקבל בהמשכם של דברים.

אין בהיכל בית המשפט רופא, והנאשם, על-פי הנתען, נבדק על-ידי חובש. בנסיבות האמורות לעיל, כאשר נציג "נחשון" מודיע לבית המשפט שישנה "פוסטה" שאמורה לצאת בהקדם לבית הסוהר, הנני לקבוע כי הנאשם יוחזר בהקדם לבית הכלא.

הנאשם ייבדק עוד היום על-ידי רופא, אשר בהתאם לממצאים יחליט האם יש מקום להעביר הנאשם לבית חולים אם לאו.

עותק החלטה זו יועבר לידי מפקד אגף 2 בכלא "שקמה" אשר מתבקש לוודא יישומה של בדיקה רפואית. למען הסר ספק, יעשה כן בא-כוח הנאשם.

ניתנה והודעה היום, י"א בניסן התשע"ו, 19/4/2016, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

[הנאשם נלקח מן האולם ע"י שב"ס]

החלטה

בפניי בקשה להורות על ביטול כתב אישום מחמת הגנה מן הצדק, בהתאם להוראת סעיף 149(10) לחסד"פ. בתמצית, עותר בא-כוח הנאשם להורות על מחיקתו של כתב האישום נוכח כך שהנאשם לא נחקר בגין עובדות 1-3 לכתב האישום, וכתוצאה מכך נפגעה הגנתו פגיעה אנושה. הנאשם, כתוצאה מחקירתו, לא הוזהר מפני העבירות העולות מעובדות אלו, לא עמדה לו זכות ההיוועצות, ואף נגרם נזק ראיתי אשר כמכלול מצדיק את מחיקתו של כתב האישום, בין אם כמכלול ובין אם אותם סעיפים קונקרטיים, וזאת בהתאם להלכת בורוביץ', הלכת יפת, הלכת תורג'מן וכן יתר הפסיקה הנוגעת לביטולם של כתבי אישום נוכח פגיעה ממשית בהגנת הנאשם.

לאחר שקראתי את תגובת המאשימה, קראתי הפסיקה הנוגעת לרבות הודעתו של הנאשם במשטרה, לא מצאתי לנכון לקבל הטענה, וזאת מן הטעמים הבאים.

כהערה מקדימה יצוין כי סוגיה בכגון דא באה לפתחיהם של בתי המשפט פעמים רבות, וכנגזרת מכך קיימת פסיקה ענפה אשר לאורה י"לך גם בית משפט זה. כמכלול, לא ניתן לומר באופן קטיגורי שהעדר חקירה של נאשם בנוגע לאישום מסוים או סעיף עובדה מסוים הוא לכשעצמו אין בו כדי להביא מניה וביה למחיקת כתב האישום.

בהקשר לכך ר' בין היתר ע"פ 70597/04 (בית המשפט המחוזי בתל אביב), שם כב' הנשיאה ברלינר מציינת כי: **"אכן הגשת כתב אישום הינה פעולה פוגענית, ורצוי לאפשר לחשוד לענות על האישומים במסגרת החקירה במשטרה, קודם להגשת כתב האישום. אולם, אין מדובר בזכות מוחלטת ואין זה תנאי מוקדם להגשת כתב אישום"**. כב' השופטת ברלינר מפנה לפסיקה קודמת שאף היא דנה בכך, ור' בין היתר ת"פ 417/97, ע"פ 149/95, וכן פסיקה נוספת, הכולל כפי המפורט שם. עוד ר' רע"פ 1030/05 **ריקו ברקו נ' מדינת ישראל**, שם כב' השופטת חיות מציינת כי: **"אכן סדר הדברים הראוי הוא כי החשוד יחקר על החשדות המיוחסים לו בטרם מוגש כנגדו כתב אישום. יחד עם זאת שוכנעתי כי בנסיבות המקרה הקונקרטי, ומן הטעמים שפירט בית המשפט המחוזי, לא נגרם למבקש עיוות דין"**.

מעבר לקביעה המפורטת לעיל, הבחינה בסופם של דברים, המשתנה בין מקרה למקרה, הינה בחינה מהותית - האם יש בהתנהלות היחידה החוקרת כדי לפגוע בהגנתו של הנאשם. בעניינינו סבורני כי התשובה לכך הינה שלילית, וזאת מן הטעמים הבאים.

ראשית, ובשונה מהפסיקה שפורטה לעיל, הנאשם נחקר תחת אזהרה בנוגע לביצוען של אותן עבירות שמיוחסות לו כיום. עיון באזהרה שהוצגה בפניו עובר לחקירתו ביום 29.11.15 מלמדת כי מיוחס לנאשם כי: **"היום הגעת לעמידר הפרעת להם ולאחר שהגיעו שוטרים איימת שתפגע במנהלת ובמקביל קיללת את השוטרים"**. אזהרה זו כוללת

בתוכה ייחוס עבירות איומים והפרעה לשוטר, כפי שמיוחס לנאשם בכתב האישום שבפניי. לא רק האזהרה הוטחה בנאשם, אלא גם עצם האירוע כמכלול, היינו הגעתו למשרדי "רמת עמידר" והתנהלות הכוללת איומים.

יש בכך אף לאבחן מקל וחומר את הפסיקה הנוגעת, ששם בית המשפט לא מצא בכך כנתון המצדיק מחיקתו של כתב האישום מקום בו בחלקם של התיקים כלל לא הוטחו בנאשם החשדות.

יתירה מכך, וגם בתיק שבפניי מקל וחומר, בחלקם של התיקים שצוינו לעיל דובר במי שהתבקש למסור את גרסתו תקופה ארוכה וממושכת לאחר התרחשותם, מקום בו היה בכך כדי להשפיע על יכולתו להתגונן. אין זהו המקרה שבפניי. המעשים המיוחסים לנאשם בוצעו אך לפני כארבעה חודשים, היינו תקופה קצרה יחסית, ומקום בו מצופה שהדבר עדיין יהיה מצוי בזיכרוננו.

לא זו אף זו, אין לנו עניין בנאשם שמסר גרסא רבת פרטים במשטרה, כאשר בחלק מגרסתו התייחס באופן ענייני לחשדות נגדו. הנאשם, כפי העולה מהודעתו, הודיע לשוטר שאין בכוונתו לדבר איתו, הכול שטויות, ובאופן כללי ניתן לומר שנמנע ממתן מענה ענייני לכל שהוטח בו. לשון אחר, נלמד כי הנאשם בחר שלא למסור כלל גרסא, בין אם בנוגע לסעיף 4 ובין אם בכלל. ספק בנסיבות אלו האם הוספת התיאור של אותן שתי עדות תביעה היה מביא הנאשם למסור גרסא קונקרטית על רקע ההתנהלות האמורה.

הנאשם יוכל להעלות את מלוא טיעוניו במסגרת עדותו היום לפני בית המשפט, שנמסרת פרק זמן קצר לאחר התרחשות האירועים, ובמובנים מסוימים תוך יתרון מסוים, מקום בו המאשימה אינה יודעת מה עתידה להיות גרסתו, או להטיח בפניו סתירות בעדותו אל מול דברים שמסר במשטרה.

עיון בפסק-הדין שהוגש מטעם ההגנה, שמספרו 20442-10-14, בהבחנות המתבקשות מחזק המסקנה אליה הגיע מותב זה, שכן גם בתיק זה בית המשפט המחוזי חוזר על הקביעה העקרונית לפיה עצם העובדה שנאשם לא נחקר על עבירה מסוימת היא לכשעצמה אינה מהווה נסיבה מכריעה לביטולו של כתב האישום, תוך הפנייה לרע"פ 1030/05, שם בית המשפט קבע כי לא נפגעה הגנתו של הנאשם. עוד בית המשפט המחוזי קובע כי בסופם של דברים: **"המבחן בענייננו הוא האם, בנסיבות המקרה, נגרם למערער עיוות דין עקב כך שלא נחקר במשטרה"**. הנסיבות בערעור זה שונות תכלית שוני מהתיק שבפניי, ומובילות לתוצאה שונה על בסיס אותן אבני בוחן.

לסיום החלטה זו אציין שתי הערות. הראשונה נוגעת לכך שאין לקבוע כלל לפיו יש לקבל התייחסותו של הנאשם לכל עדות חדשה שהתווספה מאז נמסרה גרסתו. ההערה השנייה נוגעת לתרופה המתבקשת, ולגביה יוער כי אפילו בית המשפט היה מוצא שנפל פגם בהתנהלות המאשימה, ויש בכך כדי לפגוע בהגנתו, או אז גם על-פי הפסיקה אין לומר שהתרופה היחידה הינה בדמות מחיקתו של כתב האישום, ויש ויכול והדברים היו מוצאים ביטוי בעונשו של הנאשם, היה וחלילה יורשע בדיון, או במסגרת מחדלי חקירה, ור' ביחס לכך, בין היתר, ת"פ 9384-08-09.

סוף דבר, טענת ההגנה מן הצדק נדחית.

ניתנה והודעה היום, י"א בניסן התשע"ו, 19/4/2016, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

החלטה

קובע להוכחות, לפרשות תביעה, הגנה וסיכומים, ליום 1.5.16 משעה 10:30 עד השעה 13:30.

הנאשם יובא לדיון באמצעות שב"ס.

עדי התביעה 1-4 אשר נוכחים במועד מתן החלטה זו הודעו בדבר חובת התייצבותם, ולא יקבלו זימון נוסף.

המזכירות תזמן את עד ההגנה השוטר אדיב אוחנה מתחנת באר שבע, משטרת ישראל, ותעביר העתק הזמנה לידי בא-כוח הנאשם לצורך מסירה אישית.

ניתנה והודעה היום, י"א בניסן התשע"ו, 19/4/2016, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט